

9

Original with
sup. binder, No. 10
bound by
Lab. Digital Library

ਲੀਬੈਸੰਤਰੁਗਾਏਗਜਾਧਰਮਦੁਆਰੇ। ਗਾਫਨਤੁਪ
ਨੋਚਿਰੁਗੁਪਤਲਿਖਜਾਲਨਿਲਿਖਲਿਖਧਰਮ
ਬੀਚਾਰੇਗਾਗਾਫਨਤੁਪਨੋਈਸਰਬਰੁਮਾਏਦੀਸੇਹਨ
ਤੇਹੇਸਦਾਸਮਾਰੇਗਾਗਾਫਨਤੁਪਨੋਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਾਸਨ
ਬੈਠੇਦੇਵਤਿਅਦਰਿਨਾਲੇ। ਗਾਫਨਤੁਪਨੋਸਿ
ਧਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿਗਾਫਨਤੁਪਨੋਸਾਧਦੀਚਾਰੇ।
ਗਾਫਨਤੁਪਨੋਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਗਾਫਨਤੁਪਨੋ

२
५॥ दीरकरगंगागादलतुपेनपीडित
रुनरणीसुखनुगुनुगुदेदानलोगादलतुपेन
मोहलीआमनुमोहतिमुखगामदुपदिआलो।गा
दीनतुपेनरतनछेपाएतेरेअठसठितीगषिनलो॥
गादीनतुपेनजेपमगाबलमुगगादलतुपेन
दीरगंगागादीनतुपेनधंरुमंडलधूमंडकरि
करिगखेतेरेपागे।सिंहीतुपेनगादीनजेतुपु
गादीनरतेतेरेरुगतरसलो।होकरेतेतुपेन

ਗਾਵਨਿਸੇਮੈਚਿਤਿਨਆਵਨਿਨਾਨੁਕੁਕਿਆਬੀਚਾਰੇਸੋ
ਈਸੋਈਸਦਾਸਚਸਾਹਬਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ।ਚੋਭੀਤੇ
ਸੀਜਾਏਨਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ।ਡਿਗੀਡਿਗੀ
ਕਾਤੀਕਰਿਕਰਿਨਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨੁਉਪਾਈ॥
ਕਰਿਕਰਿਏਖੈਕੀਤਾਆਪਲਾਜਿਉਤਿਸਦੀਵਡ
ਆਈ॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਏਸੋਈਕਰਸੀਠਿਗਿਉਕਮੁਨ
ਕਗਲਾਜਾਈ॥ਸੋਪਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾਪਤਿਸਾਹਿਬੁ
ਨਾਨਕਗਲਗਜਾਈ॥੧॥੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧

ਸੁਲਿਦੁ ਭਾਖੈ ਸੁ ਕੇਇ ਕਿਦੁ ਭਵੁ ਭੀ ਠਹੇਇ॥

ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਨ ਕਹਿ ਆਜਾਇ॥ ਕਹੈ ਦੇਵ ਲੇ ਤੇਰੇ

ਹੋਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਵੇਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾਗਹਿ ਰਹੀ ਭੀਗ

ਗੁਲੀ ਗਹੀਗਾ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰੇ ਕੇਤਾ ਕੇਵੁ ਭੀਗਾ॥

੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਸਭਿ ਸੁਰਤੀ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ॥

ਸਰਕੀ ਮਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ॥ ਗਿਆਨੀ ਪਿ

ਆਨੀ ਕੁਰਗੁਰਗਾਈ॥ ਕਹੁ ਨ ਜਾਣੀ ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ

ਵਡਿ ਆਈ॥ ੨॥ ਸਭਿ ਸਤੁ ਸਭਿ ਤਪੁ ਸਭਿ ਚੀਗੇ

੨

ਅਈਆ॥ ਸਿਧਾਪੁਰਖਾਕੀਆਵਡਿਅਈਆ॥ ਤੁਧੁਬਿਲ

ਸਿਧੀਕਿਨੈਨਪਈਆ॥ ਕਰੀਮਮਿਲੈਨਾਹੀਠਾਕਰਹਾਈ

ਆ॥ ੩॥ ਅਖਲਵਲਾਕਿਅਵੇਚਾਰਾ॥ ਸਿਫਤੀਭਰੇਤੇ

ਰੇਭੀਭਾਰਾ॥ ਜਿਸਤੁਦੇਹਿਤਿਸੈਕੇਆਚਾਰਾ॥ ਨਨਕਸਚੁ

ਜਵਾਰਲਹਾਰਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੧॥

ਆਖਾਨੀਦਾਦਿਸਰੈਮਰਿਜਾਉ॥ ਆਖਲਿਅਉਖਾ

ਸਾਚਾਨਾਉ॥ ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਲਾਗੇਰੁਖਾ॥ ਭਿਤਭੁਖੈ

ਖਾਇਚਲੀਅਹਿਦੁਖਾ॥ ੧॥ ਸੋਕਿਉਦਿਸਰੈਮੇਗੀਮਾ

ਇ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ॥ ੧॥ ਗੁਰੂ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ੪
 ਕੀਤਿ ਲਾਫਨਿ ਆਈ॥ ਆਖਿ ਖਕੇ ਕੀ ਮਤ ਨਾਹੀ ਪਾਈ॥
 ਜੇ ਸਭੁ ਮਿਲਿ ਕੇ ਆਖ ਲਪਾਇ॥ ਫਗੁ ਨ ਤੋਏ ਪਾਇ ਨ ਜਾ
 ਇ॥ ੨॥ ਨਾ ਚੰਦੁ ਮੈ ਨ ਤੋਏ ਸੋਗੁ॥ ਦਿਦਾ ਰੋਹੇ ਨ ਚੁਕੈ ਰੋਗੁ॥
 ਗੁਲਏ ਤੋਹੇ ਗੁਨਾਹੀ ਕੋਇ॥ ਨਾ ਕੋਹੇ ਆਨਾ ਕੋਹੇਇ॥ ੩॥
 ਜੇ ਫਗਿ ਆਪਿ ਤੇ ਫਗੁ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ॥ ਜਿਨੁ ਦਿਨੁ ਕਤਿ ਕੈ
 ਕੀਤੀ ਗਤਿ॥ ਘਸਮੁ ਫਿਸਾਰਹਿ ਤੇ ਕਮਜਾਤਿ॥ ਨਾਨਕ
 ਨਾ ਦੇ ਬਾਝੁ ਸਨਾਤਿ॥ ੪॥ ੩॥ ਗੁਰੂਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪
 ਹਰਿ ਕੇ ਜਨਮ ਤਿਹੁ ਗਸਤਿ॥ ਖਾਬਿ ਨ ਭੁਕਿ ਰਥੇ ਗੁਰਪਾ ੫

ਪੁਰ

ਸਿ॥ ਹਮ ਕੀ ਰੇ ਕਿ ਰਮ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਰ ਲਾਈ ਕਿ ਰਿ ਦਇਆ ਨਾਮੁ
 ਪਰਗਾਸ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਗੁਰ ਦੇ ਵਸੇ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਗਾ
 ਸਿ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਿ ਹਮ
 ਰੀਰ ਹਰਾ ਸਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇ
 ਰੇ ਜਿ ਨਿਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰ ਧਾਰਿ ਪਿਆਸਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
 ਮੁ ਮਿਥੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਸਹਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਲ ਪਰਗਾਸ
 ੨॥ ਜਿ ਨਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਭਾਗ
 ਹੀ ਲਜ ਮਪਾਸਾ ਜੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਰ ਲਿਸੰਗਤੁ ਨਹੀਆ
 ਏਧਿ ਗੁਨੀ ਦੇਧਿ ਗੁਨੁ ਵਾਸਾ ॥੩॥ ਜਿ ਨਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿ
 ਜੀ

ਗੁਰਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਤਿ ਨ ਧੁਰ ਮਸਤ ਕਿਲਿਖਿਆਇ

੫

ਖਾਸਿ ਪਾਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਨਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸ ਪਾਇ

ਅਮਿਟਾ ਜਨਨ ਨ ਕਨਾ ਮੁਖ ਰਗਾ ਸਿ ॥ ੪ ॥ ੪੫

ਗੁਰੁ ਗੁਜਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ਕਹਿ ਰੇ ਮਨ ਚਿ

ਤਵ ਹਿਉ ਦਮਜਾ ਅਹ ਰਿਜੀ ਭਿਖਰਿਆ ਸੈਣ ਪਖ

ਜਿ

ਰਮ ਰਿਜੀ ਤਉ ਪਾਇਆ ਤਕਾ ਰਿਜ ਕੁਆਰੈ ਕਰ ਪ

ਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ ਜੀ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਸੁ

ਤਰਿਆ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਇਆ ਸੁ ਕੇ

ਕਾਸਟਹਰਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਨਨਿ ਪਿਤਾ ਲੋਕ ਤੁਬਨ
ਤੋ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਕੀ ਪਰਿਆ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜ ਕੁ ਸੰਬ
ਹੇਠਾ ਕੁਰੁ ॥ ਕਾਹੇ ਮਨ ਕੁਓ ਕਰਿਆ॥੨॥ ਓਏ ਓਏ
ਆਏ ਸੈ ਕੋ ਸਾ ਤਿਸ ਪਾਏ ਬਚੇ ਰੇ ਫੁਰਿਆ॥ ਤਿਨ ਕਦ
ਲੁਖਿ ਆਏ ਕਹੁ ਚੁਗਏ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨਿ ਕਰਿ
ਆ॥੩॥ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਨ ਠਾਕੁਰ
ਕਹਤ ਲਾ ਪਰਿਆ॥ ਜਨਨਾ ਨ ਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ
ਬਲਿ ਜਾਈ ਐ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ ਫੁਰਿਆ॥੪॥

੩

੧ ਭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜਪੁਗ੍ਰੰਥ॥

ਗੁਰਮਾਸਾਮਤਲਾ ੪॥ ਜੋਪੁਗ੍ਰੰਥਨਿਰੰਜਨੁ

ਤਰਿਪੁਗ੍ਰੰਥਨਿਰੰਜਨੁਤਰਿਅਗਮਾਅਗਮਾਅਪਾਗਾ॥

ਸਭਿਪਿਆਦਹਿਸਭਿਪਿਆਦਹਿਤੁਪੁਨੀਹਰਿਸਚੇ

ਸਿਰਜਲਹਾਗਾ॥ ਸਭਨੀਅਤੁਮਾਰੇਜੀਅਤੁਨੀਅਕੂ

ਦਾਤਾਗਾ॥ ਹਰਿਪਿਆਦਹੁਸੰਤਹੁਨੀਸਭਦੁਖਦਿਸ

ਹਲਹਾਗਾ॥ ਹਰਿਆਪੇਠਾਕੁਰੁਹਰਿਆਪੇਸੇਦਕਨੀ

ਕਿਆਨਨਕੁਜੀਤਿਦਿਚਾਗਾ॥੧॥ਤੰਘਟਿਘਟਿਅੰ

੬

ਤਹਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੀ ਹਰਿ ਏਕ ਪੁਰਖ ਸਮਾ ਲਾ ॥ ਇ
ਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਭੇਖਾ ਗੀ ਜੀ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋ ਜ ਦਿ ਡਾਲਾ ॥
ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਜੀ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨ ਅਦਰੁ
ਨ ਜਾਲਾ ॥ ਤੂੰ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਜੀ ਤੇਰੇ ਕਿਆ
ਗੁਣ ਅਖਿ ਵਖਾਲਾ ॥ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ
ਜਨਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ
ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਸੇ ਜਨਨੁ ਗਾਮਹਿ ਸੁਖਵ
ਸੀ ॥ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇ

ਅਜੀਤਿਨਤੁਟੀਜਮਕੀਠਸੀ॥ਜਿਨਨਿਰਕੁਭਿਜਿਨ ७
ਹਰਿਨਿਰਕੁਭਿਧਿਆਇਆਜੀਤਿਨਕਾਕੁਭਿਸਕੁਗ
ਦਾਸੀ॥ਜਿਨਸੇਦਿਆਜਿਨਸੇਦਿਆਮੇਰਾਹਰਿਜੀਤੇ
ਹਰਿਹਰਿਗੁਪਸਮਾਸੀ॥ਸੇਪੰਨੁਸੇਪੰਨੁਜਿਨਹਰਿਧਿ
ਆਇਆਜੀਜਿਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਬਾਇਜਾਸੀ॥੩੬
ਤੇਗੀਕਗਤਿਤੇਗੀਕਗਤਿਭੰਗਾਰਜੀਭੰਗੋਬਿਅੰਤਬੇ
ਅੰਤਾ॥ਤੇਰੇਕਗਤਤੇਰੇਕਗਤਸਫਾਹਰਿਤੁਧੁਜੀ
ਹਰਿਅਨਿਕਅਨੇਕਅਨੰਤਾ॥ਤੇਰੀਅਨਿਕਤੇਰੀਅਨਿ

ਕਕਰਹਿਗਰਿਪੁਜਾਜੀਤਪੁਤਾਪਹਿਜਪਹਿਬੇਅੰਤਾਤਿਰੇ
ਅਨਿਕਤੇਰੇਅਨਿਕਪਰੁਹਿਬਹੁਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਜੀਕ
ਹਕਿਰਆਖਟਕਰਮਕਰੰਤਾਸਿਭਗਤਸੇਭਗਤ
ਕੁਏਜਨਨਾਨਕਜੀਜੋਤਾਵਹਿਮੇਰੇਹਰਿਭਗਦਿਤਾ॥
੫॥ਤੂੰਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰਿਪਰਕਰਤਾਜੀਤੁਪੁਜੇਦ
ਰੁਅਰੁਨਕੋਈ॥ਤੂੰਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਦਾਸਦਾਤੂੰਏਕੋ
ਜੀਤੂੰਨਿਚਚਲਾਕਰਤਸੇਈ॥ਤੁਪੁਆਪੇਭਾਵੈਸੇ
ਈਦਰਤੇਜੀਤੂੰਆਪੇਕਰਹਿਸੁਰੇਈ॥ਤੁਪੁਆਪੇਸਿ

ਸ

ਸਰਿਸਰਉਪਾਈਜੀਤੁਪੁਆਪੋਸੇਰਜਿਸਰਗੋਈ॥

ਜਨੁਨਾਨਕੁਗੁਲਗਾਏਕਰਤੇਕੇਜੀਜੋਸਰਸੈਕਾਜਾਏ

ਈ॥੫॥੧॥ ਆਸਾਮਹਣਾ ੪ ॥ ਤੂੰ

ਕਰਤਾਸਚਿਆਰੁਸੈਰਾਸੀਈ॥ਜਿਤਉਕਾਏਸੇਈਥੀ

ਸੀਜੇਤੂੰਦੇਹਿਸੇਈਉਪਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਰਤ

ਰੀਤੁਸਰਨੀਪਿਆਇਆ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤਿ

ਨਨਮੁਰਤਨੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਯਾਧਾਮਨਮੁਖਿਗ

ਵਾਇਆ॥ਤੁਧਆਪਦਿਏਕ੍ਰਿਪਾਮਿਯਾਇਆ॥

१॥ ਤੁੰਦਰੀ ਅਭਿਸਰਤੁਤੁਹਿ ਮਾਗਿ। ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਕੋਈ
ਨਹਿ। ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਰਤ ਤੇਰਾ ਖੋਣਾ। ਦਿਨੇ ਰੀ ਮਿਲਿ ਦਿ
ਫੁਟਿ ਅਸੰਜੋਗੀ ਮੇਠਾ॥ ੨॥ ਨਿਸੇਲੁ ਜਾਲਾਇ ਹਿ
ਜੇਈ ਜਨੁ ਜਾ ਲੋ। ਹਰਿ ਗੁਲ ਸਦੀ ਆਖਿ ਵਖਾ ਲੋ। ਜਿ
ਨਿਹਰਿ ਸੇਦਿ ਅਤਿ ਨਸੁ ਖਪਾਇਆ। ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ
ਨਾਮ ਸਮਾਇਆ॥ ੩॥ ਤੁਝ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ
ਸਰੋਹੇਇ। ਤੁਧ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਅਦਰੁ ਨ ਕੋਇ। ਤੁਕਰਿ
ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਜਾਲਹਿ ਸੇਇ। ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਪਰਗਟੋਇ॥੪॥੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧

ਤਿਤੁਸਰਦਰੈਕੁਭਈਏਨਿਵਾਸਾ॥ਪਾਲੀਪਾਦਕੁਤਿਨਹਿ
ਕੀਆ॥ਪੰਕਜੁਮੋਹਪਗੁਨਹੀਚਾਏਹਮਦੇਖਾਤਹਭੂਬੀ
ਅੰਏ॥੧॥ਮਨਏਕਨਚੇਤਸਮੁਕੁਮਨਾ॥ਹਰਿਬਿਸਰਤ
ਤੇਰੇਕੁਲਗਏਆ॥੧॥ਗਾਉ॥ਨਾਹਉਜਤੀਸਤੀਨ
ਹੀਪਕ੍ਰਿਆ॥ਮੁਰਖਮੁਗਧਾਜਨਮੁਕਾਇਆ॥ਪਲ
ਵਤਿਨਨਕੁਤਿਨਕੀਆਸਰਲਾਜਿਨਤੂਨਾਹੀਦਿਸਰੇ

ਆ॥੨॥੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਭਈਪ

ਰਾਪਤਿਖਾਨੁਖਦੇਹੀਆ॥ ਗੋਬਿੰਦਮਿਲਾਨਕੀਇਹਤੇਹੀਬ
 ਹੀਆ॥ ਅਦਰਕਾਜਤੇਹੈਕਿਤੇਨਕਾਮਾ॥ ਮਿਲੁਸਾਧਸੰਗਤਿ
 ਰੁਜੁਕੇਦਲਾਨਾਮਾ॥ ੧॥ ਸਰੰਜਾਮਲਾਗੁਭਦਨਲਾਤਰਨ
 ਕੈ॥ ਜਨਮੁਬ੍ਰਿਖਾਜਤਰੰਗਮਾਇਆਕੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਪਰਮੁਨਕਮਾਇਆ॥ ਸੇਵਾਸਾਧਨਜ
 ਨਿਆਹਰਿਗਇਆ॥ ਕਹੁਨਾਨਕੁਹਮਨੀਚਕਰਮਾ॥ ਸ
 ਗਲਿਪਰੇਕੀਗਖਪੁਸਰਮਾ॥ ੨॥ ੪॥

੫੬

੧੧॥

੧ ਭ ਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਇ॥

੧॥

ਗੁਰਗਮਕਣੀਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਨੰਦੁ॥ ੧ ੧੦
ਆਨੰਦੁਭਇਆਮੇਰੀਮਾਇਸਤਿਗੁਰੁਮੈਪਾਇਆ॥ਸਤਿ
ਗੁਰੁਤਪਾਇਆਸਹਜਸੇਰੀਮਨਿਦੁਜੀਆਦਪਾਈਆ॥
ਗੰਗਰਤਨਪਰਦਾਗਪਰੀਆਸਬਦਗਾਵਨਆਈਆ॥
ਸਬਦੋਤਗਾਵਹੁਹਰੀਕੇਗਮਨਿਜਿਨੀਦਸਾਇਆ॥
ਕੈਚੈਨਾਨਕੁਆਨੰਦੁਹੋਆਸਤਿਗੁਰੁਮੈਪਾਇਆ॥੧॥
ਏਮਨਮੇਰੇਆਤੁਸਦਾਹੋਹਰਿਨਾਣੀ॥ਹਰਿਨਾਣਗੁਰੁ
ਤੁਮਨਮੇਰੇਦੁਖਸਬਬਿਸਾਰਨਾ॥ਅੰਗੀਕਾਰਭੁਯਕ

ਭੈਰਵ ਕਾਰਜ ਸਭੈ ਸਦਾ ਹਲਾ ਸਿਰਨ ਗਲਾ ਸਮਰਥ ਸੁਆ
ਮੀਸੇ ਕਿਉ ਮਨੁ ਦੇਸਾਗੇ ਕੇਹੇ ਨਾਨਕ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹੁ
ਹਰਿਨਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹੇ ਬਕੇ ਆਨਾ ਹੀ ਘਰ ਤੇਰੇ ॥ ਘ
ਰਿ ਤੇ ਤੇਰੇ ਸਭਿ ਕਿਛੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਸੇ ਪਾਵਹਿ ॥ ਸਦਾ ਸਿ
ਫਤ ਸਦਾ ਹੁ ਤੇਰੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਦਸਾਵਈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਕੇ
ਮਨਿ ਦਸਿਆ ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਘੋਲੇਗੇ ॥ ਕੇਹੇ ਨਾਨਕ ਸਚਾ
ਸਾਹਿਬਾ ਕਿ ਆਨਾ ਹੀ ਘਰ ਤੇਰੇ ॥ ੩ ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇ
ਰਾ ਆਪੇਗੇ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਨਿ ਰੁਖਾ ਸਰਗ

ਵਾਇਆ ਕਰਸਾਂ ਤਸੁ ਖਮਨ ਆਏ ਵਸਿਆ ਨਿਲਿ ਇਛਾ
ਸਰਪੁਜਾਈਆ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨ ਕੀਤਾ ਗੁਰੁ ਦਿਟਹੁ ਜਿ
ਸਦੀ ਆਏ ਹਵਾ ਨਿ ਆਈਆ ਕੋਰੇ ਨਾਨਕ ਸੁਲਹੁ ਸੰਤ
ਪੁੰਜ ਬਦਧਰੁ ਪਿਆਰੇ ਸਾਚਾ ਨਾਮ ਮੇਰਾ ਅਧਾਰੇ।
੪॥ ਵਜੈ ਪੰਚ ਸਬਦ ਤਿਤੁ ਪਾਰਿ ਸਭ ਗੋ। ਪਾਰਿ ਸ
ਭ ਗੋ ਸਬਦ ਵਜੈ ਕਲਾ ਜਿਤੁ ਪਾਰਿ ਪਾਰੇ ਆ। ਪੰਚ
ਦੁਤਤੁ ਪਵੰਸ ਕੀਤੇ ਕਾਣ ਕੰਟਕ ਮਾਰਿਆ। ਧੁਰ ਕਰ
ਮ ਪਾਇਆ ਤੁਧ ਜਿ ਨ ਕਉ ਸੇ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਲਾਗੇ। ਕ

ਹੈ ਨਾਨਕ ਤਹ ਸੁਖ ਹੋਇ ਅਤਿ ਤਪ ਰਿਅ ਨਾਹ ਦਫ ਜੇ ॥੫॥

ਅਨੰਦ ਸੁਲੇਖ ਭਗੀ ਹੋ ਸਗਲਾ ਮੋਨ ਰਖ ਪੁਰੈ ॥ ਪਾਰਬ

ਹਮ ਪੁਰ ਪਾਇਅ ਉਤਰੈ ਸਗਲਾ ਦਿਸੁ ਰੈ ॥ ਦੁਖ ਰੋਗ ਸੰ

ਤਾਪ ਉਤਰੈ ਸੁਲੀਸ ਚੀਬਾਲੀ ॥ ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਤਏ ਸੰਰਸੇ

ਪੁਰ ਗੁਰੇ ਤਜਾਲਾ ॥ ਸੁਲਤੇ ਪੁਨੀਤ ਕਹੇ ਤਪ ਦਿਤਸ

ਤਿ ਗੁਰਗਾਭ ਰਪੁਰੈ ॥ ਬਿਨਦਿਤ ਨਾਨਕ ਗੁਰਚਰਨ

ਲਾਗੇ ਦਫ ਜੇ ਅਨਾਹਤ ਤੁਰੈ ॥੪੦॥ ੧੧ ॥

ਇਤੀਸ਼ੀ ਅਨੰਦ ਜੀਸਮ ਪੁਰਨ ਸਮਾਪਤ ਜੋਏ ਖਾਸੇ

ਏਖਾਮਮੋਇਖਨਟੀਅਤੇ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰੂ

੧੨

ਸਾਇ॥ ਗੁਰਬਿਲਾਦਣਾਮਹਲਾ ੫ ॥

ਪ੍ਰ॥ ੪ ॥ ਕਵਨਸੰਜੋਗਮਿਲਾਉਪ੍ਰਭੁਅਪ

ਨੇ॥ ਪਲਾਪਲਾਨਿਮਖਸਦਾਹਰਿਜਪੁਨੇ॥ ੧॥ ਚਰਨਕ

ਦਲਾਪ੍ਰਭੁਕੇਨਿਤਧਿਆਵਉ॥ ਕਵਨਸੁਮਤਜਸਪ੍ਰੀ

ਤਮਪਾਵਉ॥ ੧॥ ਗਉ॥ ਐਸੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭੁ

ਮੇਰੇ॥ ਹਰਿਨਾਨਕਦਿਸਰਨੁਕਾਹੁਬੋਰੇ॥ ੨॥ ੩ ੧॥

੧॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰੂਸਾਇ॥ ਗੁਰਪਨਾਸੰਗੀ

ਮਹਲਾ ੧॥ ਗਗਨਮੈਰਿ ਬਾਣੁ ਰਵਿਚੰਦੁ ਦੀਪਕ
ਬੇਨਤਾਰਕਾ ਮੰਡਲਾ ਜਨਕ ਮੋਤੀ ॥ ਧੁਪ ਮਈਆ ਨਿਯੋਪ
ਦਨ ਚਉਰੇ ਕਰੇ ਸਗਣਾ ਬਨ ਗਾਇ ਫੁਲ ਤਜੋਤੀ ॥੧॥ ਕੈ
ਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ਕਉ ਖੰਡ ਨ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥ ਅਨਹਤਾਸ
ਬਦ ਬਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਸਤ ਦੇ ਨੈਨ ਨ ਨੈਨ
ਤਹਿ ਤੇਰਿ ਕਉ ਸਹਿ ਸਮੁਰਤਿ ਨਨਾਏ ਕੋ ਤੇਰੀ ॥ ਸਹਸ
ਪਾਇ ਬਿਮਲਾਨ ਨਾਏ ਕਪਾਇ ਗੰਧਿ ਬਿਨੁ ਸਹਸਿ ਤਦ
ਗੰਧਿ ਏਵ ਚਲਾਤ ਮੋਹੀ ॥੨॥ ਸਕੁ ਮਹਿ ਜੋ ਤਿਜੋ ਤਿ

ਤੇਸੋਇ। ਤਿਨਦੈਚਾਨਹਿਸਤਿਮਹਿਚਾਨਲੁਹੋਇ॥ ਕੁਰ
 ਸਾਖੀਜੋਤਿਪਰਗਟੁਹੋਇ। ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਆਰਤੀਹੋਇ।
 ੩॥ ਹਰਿਚਰਣਕਟਕਾਮਕਰੰਦੈਲੋਕਤਿਮਨੇਅਨਦਿਨੇ
 ਮੋਹਿਆਗੀਪਿਆਸਾ। ਕਿਰਪਾਜਲਾਦੇਹਿਨਾਨਕਸਾ
 ਰੰਗਕਉਹੋਇਜਾਤੇਤੇਰੇਨਾਇਦਾਸਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੧॥

੧॥ ਭਵਾਕੁਰੁੰਦੀਭੀਠਤੇ॥ ਰੰਪਾਈ॥
 ਪੁਨਿਰਾਛਸਕਕਾਟਾਸੀਸਾ॥ ਸ੍ਰੀਅਸਕੇਤਜਗਤਕੇ
 ਈਸਾ॥ ਪੁਰਪਨਇਸਹਿਗਗਨਤੇਭਈ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਨਆਨਖਪਾਈਦਈ॥ ੧॥ ੧॥ ੧॥ ਪਨਿਪਨਿਪਨਿਪਨਿ

ਗਲਕੇਰਾਜਾ। ਦੁਸਟਨਦਾਹਗਰੀਬਨਿਦਾਜਾ। ਅਖਵ

ਭਵਨਕੇਸਿਰਜਨਹਾਰੇ। ਦਾਸਜਾਨਿਮੁਹਿਏਗੁਭਿਬਰੇ:

੨॥ ਕਬਿਯੋਬਾਚਬੇਨਤੀ॥ ਚੰਪਾਣੀ॥ ਘ

ਤਿਸਾਰੀ॥ ੧੦ ॥ ਹਮਰੀਕਰੋਹਾਬਦੈਰ

ਫਾ॥ ਪੁਰਲੋਹੇਇਚਿਤਿਕੀਇਛਾ। ਵਚਰਲਨਮਨਰਹੈ॥

ਮਾਰਾ। ਅਪਨਜਾਨਕਰੋਪ੍ਰਤਪਾਰਾ॥ ੧॥ ਹਮਰੇਦੁਸਟ

ਸਰੇਤੁਮਘਾਦਗੁ। ਆਪਹਾਬਦੈਮੇਹਿਬਚਾਦਗੁ। ਸੁਖ

ਵਸੈਮੇਰੋਪਰਦਾਰਾ। ਸਿਦਕਸਿਖਸਬੈਕਰਤਾਰਾ॥ ੨॥

ਮੇਰਫਿਅਨਿਜਕਰਦੇਕਰੀਏ। ਸਬਬੈਰਨਕੇਆਜ

ਜੰਘੀਐ। ਪੁਰਦੇਹਿਹਮਾਰੀਆਸਾ। ਨਿਰੰਜਨਨਕੀਚਿਏ
 ਪਿਆਸਾ। ੧੩॥ ਤੁਮਹਿਛਾਠਿਕੋਈਅਦਰਨਪਿਆਦਭਿ॥
 ਜੇਬਰਚਹੈਸੁਤੁਮਤੇਪਾਦਭਿ॥ ਸਿਦਕਸਿਖਹਮਾਰੇਤਾਰੀਐ:
 ਚੁਨਿਚੁਨਿਸਤੁਹਮਾਰੇਮਾਰੀਅਹਿ॥ ੧੪॥ ਆਪਹਾਬਦੈਮੁਖੈ
 ਉਬਰੀਐ। ਮਰਲਕਾਠਾਕਾਤੁਸਨਿਝਰੀਐ। ਤੁਜੇਸਦਾ
 ਹਮਾਰੇਪਛਾ। ਸੀਅਸਪੁਜਜੁਕਰੀਅਹੁਰਛਾ॥ ੧੫॥
 ਰਾਖਏਹੁਮੁਹਿਰਾਬੰਨਹਰੇ। ਸਾਹਿਬਸੰਤਸਹਇਪਿ
 ਆਰੇ॥ ਦੀਨਬੰਧਦੁਸਟਨਕੇਹੰਤਾ। ਤੁਮਹੋਪੁਰੀਚਤੁਰ
 ਦਸਕੰਤਾ॥ ੧੬॥ ਕਾਲਿਪਾਇਬਹਮਾਬਪੁਸਗਾਕਾਲਿ

ਥਾਇਸਿਦਲੀਅਦਤਗਾ। ਕਾਇਪਾਇਕਰਬਿਸਨਪਰ
ਕਾਸਾ। ਸਕਣਕਾਣਕਾਰੀਆਤਮਾਸਾ॥ ੭॥ ਜਦਨਕਾ
ਲੋਜੇਗੀਸਿਦਕੀਓ। ਬਿਦਗਾਜਬ੍ਰਹਮਾਜੁਥੀਓ। ਜਦ
ਨਕਾਣਸਕੁਲੋਕਸਦਗਾ। ਨਮਸਕਾਰਹੈਤਾਹਿਰਮ
ਗਾ॥ ੮॥ ਜਦਨਕਾਣਜਗਤਬਨਾਯੋ। ਦੇਵਦੈਤਜਫ
ਲਭਿਪਜਾਯੋ। ਆਇਅਤਿਏਕੈਅਦਤਾਗਾ। ਸਿਈਗੁਰੂ
ਸਮਝੀਅਹੁਮਾਗਾ॥ ੯॥ ਨਮਸਕਾਰਤਿਸਹੀਕੋਹਮਾ
ਗੀ। ਸਕਣਪੂਜਾਜਿਨਅਪਿਸਦਾਗੀ। ਸਿਦਕਨਕੋ
ਸਿਦਗੁਲੁਸੁਖਦੀਯੋ। ਸਤਨਕੋਪਣਮੈਬਧਕੀਯੋ॥

੧੦॥ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਕੇ ਅੰਤ ਰਕੀ ਜਾਨਤਾ॥ ਕਠੇ ਬੁਰੇ ਕੀ
ਪੀਰ ਪਛਾਨਤਾ॥ ਚੀਟੀ ਤੇ ਕੁੰਚਰ ਅਸ ਬੁਝਾ॥ ਸਰਪਰ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਿ ਕਰ ਫੁਲਾ॥ ੧੧॥ ਸੰਤ ਨ ਦੁਖ ਪਾਇ ਤੇ ਦੁ
ਖੀ॥ ਸੁਖ ਪਾਇ ਜਾਪਨ ਕੇ ਸੁਖੀ॥ ਇਕ ਇਕ ਕੀ ਪੀਰ ਪ
ਛਾਨੈ॥ ਪਾਟ ਪਾਟ ਕੇ ਪਾਟ ਪਾਟ ਕੀ ਜਾਨੈ॥ ੧੨॥ ਜਬ ਓ
ਦ ਕਰਖ ਕਰਾ ਕਰਤਾਗਾ॥ ਪਰਜਾ ਪਰਤਤ ਬਦੇਹ ਅਪਾ
ਗਾ॥ ਜਬ ਆਕਰਖ ਕਰਤ ਹੋ ਕਬਹੂੰ॥ ਤੁਮ ਮੈ ਮਿਲਾਤ
ਦੇਹ ਪਰ ਸਰਹੂੰ॥ ੧੩॥ ਜੇ ਤੇ ਬਦਨ ਸਿਸਟਿ ਸਰਪਾਗੈ॥
ਆਪ ਆਪ ਨੀ ਬੁਝੁ ਓਚਾਰੈ॥ ਤੁਮ ਸਰਹੀ ਤੇ ਰਹਤ ਨਿ

ਗਣਮਾਜਾਨਤਬੇਦਭੇਦਅਰੁਅਣਮਾ॥੧੪॥ਨਿਰੰ
ਕਾਰਨਿਬਕਾਰਨਿਰਲੀਬਾਅਦਿਅਨੀਦਾਅਨਾਦਿ
ਅਸੰਗਾ॥ਤਾਕਾਮੁਕੁਉਚਾਰਤਭੇਦਾ॥ਜਾਕਭੇਦਾ
ਪਾਫਤਬੇਦਾ॥੧੫॥ਤਾਕੇਕਰਿਪਾਹਨਿਅਨਮਾਨਤ:
ਮਹਾਮੁਕੁਕਉਭੇਦੁਨਜਾਨਤਾ॥ਮਹਾਦੇਵਕਉਕਹਤ
ਸੰਦਾਸਿਫਾ॥ਨਿਰੰਕਾਰਕਾਰੀਨਤਨਹਭੇਦਾ॥੧੬॥
ਆਪਆਪਨੀਬੁਧਹੈ ~~ਜਿ~~ਜੇਤੀ॥ਬਰਨਤਭਿਨਭਿ
ਨਤੁਹਿਤੇਤੀ॥ਤੁਮਰਾਣਾਖਾਨਜਾਇਪਸਾਗਾਰਿ
ਹਿਬਿਧਸਜਾਪੁਕਮਸੰਸਾਰਾ॥੧੭॥ਏਕੈਰੁਪਅ

ਨੁਪਸਿਰੁਖਸਾਥਿਕਕੁਇਰਠਾਦਕੁਹੀਰੂਪਾਅੰਤਜਜੇਰ
ਜਸੇਤਜਕੀਨੀ॥ਉਤਰੂਜਖਾਨਬਪੁਰਗਚਿਦੀਨੀ॥
੧੮॥ਕੁਰੂਫੁਲਗਜਾਪੁਏਬੈਠਾ॥ਕੁਰੂਸਿਮਟਿਕਯੋ
ਸੰਕਰਇਕੈਠਾ॥ਸਗਰੀਸ੍ਰਿਸਟਿਦਿਖਾਇਅਚੰਤ
ਦਾ॥ਅਦਿਜੁਗਾਦਿਸਰੂਪਸੁਖੰਭਦਾ॥੧੯॥ਅਬ
ਰਛਾਨਿਜਕਰਦੇਕੋਰੀ॥ਸਿਖਿਅਭਿਬਾਰਅਸਿਖਮ
ਸਿਘੰਗੇ॥ਦੁਸ੍ਰਜੇਤੇਉਠਦਤਉਤਪਾਤਾ॥ਸਕਟਾਮ
ਏਫੁਕੋਰੋਰਲਾਪਾਤਾ॥੨੦॥ਜੇਅਸਪੁਜਤਦਸਰ

ਲੀਪਗੈ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਸਟ ਦੁਖ ਤੁਹੈ ਮਰੈ॥ ਪੁਰਖ ਜਨਨ ਪ
ਗਪਰੈ ਤੁਹੈ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਤੁਮ ਸੰਕਟ ਸਭ ਟਹੈ॥ ੨੧॥ ਜਿਕਾ
ਇਕੋ ਇਕ ਬਾਰ ਧਿਐ॥ ਤੁਕੇ ਕਾਲਿ ਨਿਕਟ ਨਹੀਐ
ਹੈ॥ ਰਛਹੈ ਇਤਾ ਹਿਸਰ ਕਾਣਾ॥ ਦੁਸਟ ਅਰਸਟ
ਠੇਤਰ ਕਾਣਾ॥ ੨੨॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਿਸਟ ਨਜਾਇ ਨਹ
ਤੀ॥ ਤੁਕੇ ਤਾਪਤ ਨਕਮ ਹਿਰਿ ਹੋਰੈ॥ ਰਿਧ ਸਿਧ ਘਰ ਮੇਸ
ਕੁਰੇਈ॥ ਦੁਸਟ ਚ ਛੁਟੇ ਸਕੈ ਨਹੀ ਕੇਈ॥ ੨੩॥ ਇਕ ਬਾ
ਰ ਜਿਨ ਤੁਮੈ ਸੰਗਾ॥ ਕਾਲ ਠਾਸ ਤੇਤ ਹਿਉ ਬਾਗ॥

ਜਿਨਨ ਰਨਾ ਮੁਤਿ ਜੀ ਰੰਕਹਾ ॥ ਏਰਿ ਦੁਸਟ ਦੇਖ ਤੋਰਹਾ ॥
੨੪ ॥ ਖੜ੍ਹਾ ਕੇਤ ਮੈ ਸਰਲਿ ਤੁਹਾ ਗੀ ॥ ਆਪਗ ਬਏ ਲੇਹੁ ਭੁ
ਬਾਗੀ ॥ ਸਰਬ ਠਉਰ ਮਹਿ ਹੋਹੁ ਸਹਾਈ ॥ ਦੁਸਟ ਦੇਖ ਤੇ
ਲੇਹੁ ਬਚਾਈ ॥ ੨੫ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਹਮ ਪਰਨ ਗਮਤਾ ॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਾ ਪੁਰਲ ਸੁਭਰਾਤਾ ॥ ਕਿਲਾਦਿ ਖਸਕ ਲਾਹੇਹ
ਕੇਹਰਤਾ ॥ ਦੁਸਟ ਦੇਖੀ ਅੰਕਿ ਢੇਕਰਤਾ ॥ ੨੬ ॥ ਸੀਅ
ਸਪੁਜ ਜੀ ਨ ਬਝਏ ਦਇਆ ਲਾ ॥ ਪੁਰਲ ਕਰਾ ਗੀਰ
ਤਤਕਾ ਲਾ ॥ ਮਨ ਬਾਛਤ ਠਲਾ ਪਾਏ ਸੇਈ ॥ ਦੁਖ ਨ

ਤਿਸੈ ਬਿਆਪਤ ਕੋਈ॥ ੨੭॥ ਅਨਿਏ ਸੁਨੈ ਗੁਰ ਜੋ ਯਾ
ਹਿ ਸੁਰਸ ਨਾ ਪਾਵਈ॥ ਸੁਨੈ ਮੂਰਚਿ ਤੁਛਾਇ ਚਤੁਰਤਾ
ਆਵਈ॥ ਦੁਖ ਦਰਦ ਭੋਨਿ ਕਟਨ ਤਿਨ ਨ ਰਕੇ ਰਹੈ॥
ਜੋ ਯਾ ਕੀ ਇਕ ਬਾਰ ਚੋ ਪਈ ਕੋ ਕਹੈ॥ ੨੮॥ ਸੰਮਤ ਸ
ਤਗੁਰ ਸੰਸਕਰਿ ਜੋ॥ ਅਰਧ ਸੁਰਸ ਫੁਨਿ ਤੀਨ ਕਰ
ਜੋ॥ ਰਾਦ ਦਸੁ ਦੀ ਅਸਟ ਮੀਰ ਬੀ ਬਾਰਾ॥ ਭੀਰ ਸਤੁ ਦੁ
ਦਰੁ ਬਸੁ ਪਾਗਾ॥ ੨੯॥ ਇਤੀ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਾਖ
ਯਾਨੇ ਤਿਓ ਆਚਰਿਤ੍ਰ ਪਾਖੰਤੀ ਸੰਬ ਦੇ ਚਾਰ ਸੈ ਚਾਰ

ਗੋ। ਜਨਨ ਨਕੁਲ ਮੁਖ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕੈ ਹੋਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਮੈ

ਭਾਉ ॥੪॥ ਗੁਰਗਉਰੀ ਪੁਰਬੀ ਮਹਾਣਾ ॥ ੫:

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਸੰਤ ਹਯਾ ਕੀ ਬੇਣਾ ॥

ਈਹਾ ਖਾਟਿ ਚਲਾਹੁ ਹਰਿ ਯਾਹਾ ਅਗੇ ਬਸਨ ਸੁਹੇਣਾ ॥

੧॥ ਅਉਧਾਧਾਟੈ ਦਿਨ ਮੁਰੈ ਨਾਗੇ। ਮਨ ਗੁਰੀ ਮਾਇਕਾ ਜ

ਸਫਾਗੇ ॥੧॥ ਗਾਉ। ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਕਾਰੁ ਸਹਜੇ

ਮਹਿਤ ਰਿਓ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਆਨੀ ॥ ਜਿਸ ਹਿਜਗਾਇ ਪੀ

ਅਏ ਏਹੁ ਰਸਿ ਅਕੁ ਬਕ ਬਾਤਿ ਨ ਜਾਨੀ ॥੨॥ ਜਾਕ

ਉਆਇ ਸੋਈ ਬਿਹਾ ਝੁਹੁ ਹਰਿਗੁਰ ਤੇ ਮਨਹੁ ਬੈਸੇਗਾ ॥

ਨਿਜਪਰਿਸਹਲੁਪਾਦਹੁਸੁਖਸਹਜੇਬਹੁਰਿਨਹੋਇ
ਗੋਠੇਗਾ॥੩॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਸਹਯ
ਮਨਕੀਪੁਰੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਏਹੈਸੁਖਮੰਗੋਮੋਕਓਕ
ਰਿਸੰਤਨਪੁਰੇ॥੪॥੫॥ ਜਲੇਕੁ॥ ੪
ਲਾਂਘੇਉਰਿਨਾਮੁਜਪੁਨਿਸਿਬਾਸਰਅਰਾਧਾਕਾਰ
ਤੁਏਨਬਿਆਪਈਨਾਨਕਮਿਟੈਉਪਾਧਾ॥ ਸੋਲੇਕੁ:
ਕੁਰਦਤਾਕੁਰਹਿਏਪਰਿਗੁਰਦੀਪਕਤਿਹੋਲੋਇ:
ਅਮਰਪਦਾਰਬੁਨਾਨਕਾਮਨਮਾਨਿਸੁਖਹੋਇ॥੨॥

M-5661